

262 (2a època) Sant Martí de Tous, ermita de Sentfores, engorjat de la Fou

 vocaliaptf.blogspot.com/2017/12/262-2a-epoca-sant-marti-de-tous-ermita.html

21 de gener del 2018

Per camins i pistes poc transitades, aquest recorregut ens descobreix la cara més amagada de la comarca de l'Anoia.

Som a Sant Martí de Tous, un poble situat a deu minuts d'Igualada, poc conegut però amb força coses per visitar, com el castell o el carrer de les Voltes. Des del poble de Sant Martí de Tous, una ruta s'enfila fins a l'ermita de Sentfores i baixa després a l'engorjat de la Fou, un racó humit i ombrívol enmig del bosc.

Esmorzarem tots junts al restaurant L'Ateneu de Sant Martí de Tous (esmorzar inclòs en el preu de la sortida).

La ruta a l'engorjat de la Fou té el seu punt de partida al centre mateix del poble. Des de la carretera principal agafarem el carrer del Bisbe Morgades a mà esquerra i seguirem els cartells que indiquen la direcció cap a l'ermita de la Mare de Déu de Sentfores. Per arribar-hi, haurem de pujar un petit turó. L'ermita és del segle XIV i val la pena entrar-hi per veure l'altar, la cúpula i la marededeu. Per fer-ho, cal demanar la clau a la caseta que es troba al costat del temple. Gairebé sempre hi trobem algú que ens l'obri per poder donar-hi un cop d'ull.

Abans d'arribar a l'engorjat de la Fou, passarem pel punt més enlairat de l'excursió, des d'on es veu molt bé el poble de Sant Martí de Tous, i ens endinsarem per boscos -sense fer cas dels corriols i seguint pel camí principal- fins a arribar a les gorges on es troba la font de Tous. Des d'aquí el camí ja no té pèrdua i ens porta directament a la cascada de la riera de Tous (Fou de Tous, paratge espectacular amb un salt d'aigua de 25 m). Després de quedar bocabadats amb la troballa i potser imaginar-nos la visita d'un follet o una fada d'aigua, tornarem de nou al camí per on hem vingut i seguirem cap al sud, vorejant el torrent de l'Alzina, per una pista progressivament més ampla. Continuarem fins a Sant Martí de Tous, final del nostre recorregut.

Per tota la zona de la Fou hi ha moltes coves que l'aigua ha anat creant amb el pas del temps. I amb aquest pas del temps, també s'han anat creant moltes llegendes que situen l'acció en aquests indrets.

Una de les llegendes és: La Cérvola Blanca.

Hom conta que el senyor de Tous, un dia caçant, va veure una magnífica cérvola blanca a la qual van encerclar. Estranyament, en arribar on era van veure que havia desaparegut, però en aquell lloc hi van trobar una nena acabada de néixer, que va ésser adoptada pels senyors de Tous.

Van passar els anys i la nena es convertí en una bella donzella en edat de casar-se. Finalment, un jove enamorat va declarar-s'hi. La pubilla li va demanar que abans havia de caçar la fonedissa cérvola blanca de qui tothom seguia parlant. Després de moltes jornades l'enamorat no aconseguia el seu objectiu i la cérvola sempre s'esmunyia entre la foscor del bosc. Un vell bruixot amb l'aparença de pastor (a la cova del Diable), li va oferir la possibilitat de vendre la seva ànima al diable a canvi de la cérvola. Finalment el jove, el qual havia acceptat la proposta diabòlica, va localitzar de nou la cérvola, però únicament la va ferir. Seguint el seu rastre va arribar a un indret meravellós, una balma de la qual saltava una cascada que formava un llac d'aigües profundes. A la vora hi havia la seva estimada amb la cérvola ferida a la falda. La jove donzella va proposar al seu estimat fugir d'aquest món per viure eternament junts. Tan bon punt ell digué que sí, el llac es va obrir i la terra els engolí per sempre. Ni ell, ni ella, ni la cérvola han tornat a ser vistos des d'aquell dia.

Els poc caminadors: Després d'esmorzar es desplaçaran fins a Santa Coloma de Queralt, on faran una visita guiada al Call Jueu, el Castell Comtal, l'Església de Santa Maria i el Retaule de Sant Llorenç, les fonts de les Canyelles, la Plaça Major, etc.

Santa Coloma de Queralt està situada a l'extrem nord-est de la demarcació de Tarragona. Encara que administrativament pertany a la Conca de Barberà, és el centre de la comarca natural de la Baixa Segarra, històricament vinculada a la vegueria de Cervera. Hi ha assentaments propers a la vila que daten del neolític, però el primer nucli de població de Santa Coloma de Queralt és ibèric.

El primer document que fa referència a la població de Sancta Columba data del 976 i la situa en el territori de la "marca, davant els confins d'Espanya", és a dir, terra de frontera entre la Catalunya cristiana i la musulmana.

Durant quasi mil anys Santa Coloma de Queralt va ser la casa pairal de la baronia dels Queralt, una de les famílies feudals més poderoses de l'Edat Mitjana, ferma aliada dels comtes de Barcelona. D'aquella època són els principals monuments: part del castell, la muralla (de la qual resten quatre portals), l'església parroquial, el call jueu... La comunitat jueva representava un percentatge important de la població. Els jueus es dedicaven a activitats comercials i no varen ser mai objecte de persecució.

Un cop feta la visita, retornaran a Sant Martí de Tous i, ja retrobats tots, anirem a dinar al restaurant L'Ateneu.

Lloc i hora de sortida: estació d'autobusos, 7.30 h

Desplaçament: en autocar

Desnivell: +268 / -275

Temps de marxa: de 4 a 4.30 h.

Dificultat: fàcil ▲

Recorregut: 10.3 km.

Pressupost: 30 € els socis i 40 € els no socis. Inclou autocar, esmorza, dinar de restaurant, i visites

Inscripcions: del 08 al 18 de Gener. Places limitades a 70

Informació: Toni Ripoll [redacted] Jaume Prunés [redacted] Rossend Sanllehí

[redacted]

Per a inscripcions d'última hora: Mercè Torras, tel. [redacted]

Propera sortida: 25 de febrer Tossal Gros (l'Alt Camp)